

andere meer.... daar was slechts plaats voor ééne....
Want indien niet, dan was die bodem onzes harten een
zandgrond geweest, niet waardig, dat die bloem daarin hare
wortelen schoot!

Wilt ge dan die ledige plaats niet liever bedekken, met
handvollen bloemen, die ge erover strooit? Neen, dat niet,
want die ledige plek is nog het eenige wat ons van hem
overblijft, laat ons dat dan behouden, laat ons het gemis,
smartelijk en toch zoet, laat ons de herinnering, liefelijk en
toch benauwend! —

.

„Maar de goedertierenheid des Heeren is van eeuwigheid
en tot eeuwigheid over degenen, die Hem vreezen.” Mijn
vriend — tot wederziens!

R.